

## انحرافات فکری

ما در پیراون خویش پایوسته با اطفال، جوانان، مرد ها و زنها<sup>۱</sup> مواجه میگردیم که طرز عمل و روشی که در زندگانی برای خود در پیش گرفته اند باعث شگفتی و اعجاب ما میگردد. ساروش و رفتار غیر عادی و ناپسند آنها را می بینیم و بدون اینکه متوجه یک سلسله علل و جهات روحی و دماغی که از آنها با انحرافات فکری تعبیر میشود باشیم، بدون اینکه بدانیم مبتلا یان سربنجه این انحرافات خودشان در چه شکنجه و عذابی هستند حکمی اعم از نیک یا بد در مورد این اشخاص صادر میکنیم: اگر در بدبینی بحد افراط رسیده ایم معتقد میشویم بنیاد وجود آنها را کج و ناراست ساخته اند و آنگاه حکم میکنیم تربیت درباره این نا اهلان حکم گرد کان بر گبد را دارد و آنکه اصل و بنیادش بدش برتول بیکان نگیرد و تربیت و تعلیم نپذیرد: و اگر اند کی نیک بین باشیم آنوقت است که میخواهیم با اند رز ها و نصیحت های ختنک، بنده های میان تهی اخلاقی و یک رشته اقداماتی که از حدود اخلاقیات تجاوز میکند ذمایم و ردایل اخلاقی را تصحیح کنیم و بدینوسیله از کثری ها و زیانکاریها جلو گیری نماییم.

با همه نفوذ و تأثیری که برای مواريث اخلاقی و فکری معتقد توان شد باز میتوانیم بگوئیم تار و بود شخصیت اخلاقی مارا محیط و تربیت تشکیل میدهد. ما هر چه هستیم تحت تاثیر یک سلسله مؤثرات خارجی و عوامل مخفی و دقیق قرار داریم: در جزر و مد در بایی ییکرانی واقع شده ایم که هر لحظه هزاران طوفانهای مهیب سطح آنرا مناطم میسازد و هر یک از این طوفانها در ساختمان دماغی و عصبی ما تأثیری بسزا دارد. این مؤثرات خارجی گاهی تکانی سخت در سلسله عصبی ماوارد آورده و ما را با انحرافات عقلانی مبتلا میسازد. دروغگوئی، تذبذب، تلون مزاج حقد و بخل، اینها اثاری هستند که دلالت به نخستین مرحله انحراف فکری مامیکند

همینکه دامنه این انحراف کمی وسیع ترشد احوال ما نیز معروض تغییرات پیشتری میگردد تا آنجا که تمایل بسرقت و جرم و جنایت در ما بدید میشود در این صورت این گونه تمایلات اخلاقی را باید با انحراف فکری که خود نوعی امراض روحی میباشد منسوب بداریم.

قبل از این درمود داشخاصی که از دائره مقرر رات عقلانی و نظمات اجتماعی ما قدمی فرادر مینهادند و بار تکاب اعمالی مبادرت می جستند که در عرف زندگانی عمومی ما بعنف و شدت خلاف از آن تعبیر میشود رأی و فکر دیگری داشتیم : طور دیگری قضاوت میکردیم : برای تنبیه و تنبه آنها بوسایل دیگری متشبث میشدیم . تاریخ علم تربیت پر است از حوادث و قضايانی که خبطها و اشتباها اسلاف ما را برای جلوگیری از این خلافکاریها واضح و روشن میسازد .

امروز معامله ما با مبتلايان باين امراض روحی بر روی اساس نوینی قرار گرفته است . روان شناسی باشاع تابان خود بسیاری از زواياي تاریک زندگانی روحی ما را روشن ساخته بوده ابهام از روی بسیاری مسائل برداشته و اقلابی چنان عظیم در رشته تعلیم و تربیت بدلید آورده است که بیکباره افکار و معتقدات فرسوده ما را واژگون ساخته و دری از حقایق ثابته بروی ماباز کرده است . امروزدر بر تو فزو زان این شمع روشنایی بخش میتوانیم بگوئیم بسیاری از مجهولات فن تعلیم و تربیت بر ما معلوم شده و برای گشودن باب بسی از غواص تربیت مفتاحی بدهست داریم . روان شناسی علل و جهات انحرافات فکری و امراض روحی را در موارد افکار و تصورات شاعرانه جستجو میکند . تجربیات و آزمایشها ، علماء این فن ثابت کرده است که کلیه انحرافات روحی و فکری برخلاف آنچه کذشتگان تصور میکرند مستقیماً با عامل مادی سروکار دارد هر حالتی در ما بدلیدار میگردد مولود یک عامل مادی است که زندگانی ما را تحت تأثیر خود قرار داده است . این دسته از علماء بمامیکوینده مانکونه که جسم برای خود امراض و ناخوشیها دارد همانطور روح و هما غ نیز از یک سلسله بیماریها روحی که خود مولود عوامل مادی زندگی

هستند متاثر می‌گردد . بهمین جهت اخراجات کوناگون فکری را نتیجه یک سلسله یوپاری هائی باید دانست که مداوای آنها با صبر و مثانت و دقت نظر امکان پذیر تواند بودن بند و اندرز خشک و خالی .

هر موجود شری با خود یک سلسله قوا و استعداد های روحی بدینا آورده که میزان شخصیت معنوی وی بسیار است . این قوا محور و منشاء تمام عملیات و فعالیتهای او در دوران حیات و زندگانی شناخته می‌شود . مادام که بین عمل و فعالیت این قوای کوناگون سنتیت و هم آهنگی برقرار است اعمال و رفتار ما نیز که انکاس خارجی قوای مزبور می‌باشد مرتب و منظم است . سلسله عصبی مادرست کار می‌کند و احوال عمومی ما حربان عادی خود را طی می‌کند ولی چون این تعادل و هم آهنگی مختل گردد و اختلال و اختلافی در این اساس راه باید در طرز رفتار ما نیز طبیعاً اخراجاتی رخ میدهد . اخراجاتی که در قوای دماغی ما رخ میدهد همسر العمل آن در رفتار و کردار ما مشهود می‌گردد و آنوقت است که تجاوز از حدود مقررات و نظامات جاریه اجتماعی شروع می‌شود ،

این اخراجات گاهی در دایره محدودی دور می‌زند و از حدود زندگانی شخصی و خصوصی خارج نمی‌گردد ، طفل خورد سالی که در مسائل عادی گرد دروغگوئی می‌گردد دارای دماغی منحرف و مریض است . کودکی که پوسته از هر چیز مروع می‌گردد و در هر مورد ترس و چیز از خود بروز میدهد گرفتار نوعی اختلال دماغی است . اینها و امثال اینها بیش از آنکه مستحق ملامت و سوزش باشند استحقاق دلجوئی و تسلي دارند و محتاج بدمدوا و معالجه می‌باشند .

هر گاه اینها امتعالجه نکنیم حال خود بگذاریم : حوادث و عوامل معنی زندگانی عناد و لجاجی در آنها باید می‌آورد که در نتیجه آن بوسعت دامنه این اختلالها و اخراجات فکری می‌افزاید و رفتار فته دامنه آن تا بحدود حیات اجتماعی و عمومی نیز میرسد . خطاهای خلافکاریها ، اعمال و حرکاتی که در پیشگاه عقل و خردم دود است کارهایی که نظامات و مقررات اجتماعی را مختل می‌کند همه نتیجه و معلول این گونه اخراجها می‌باشد .

اعمال و رفتاری که مولود یک دماغ مختل و منحرف است با ساختمان دماغی و فکری ماهمن ارتباطی را دارد که علائم و آثار امراض با خود آن امراض تبیی، تن بروزی، اعراض از کار و فعالیت، تمایل به ویلانی و واگردی همه اینها از یک روح و فکر مريض حکایت میکند که محتاج به مداوا میباشد.

طفل تبل عای رغم آنچه در باره او نصور میشود میل به کار و فعالیت دارد ولی توانایی انجام این خواهش و میل در او نیست. تنبیه و مجازات نه تنها نمی توند او را بسعی و مسخرت وادارد بلکه باعث بلاست او میشود و حالتی در روی پدیده میآورد که متنهی به ضعف و عجز میگردد. طب روحی مرد تبیی را تبیجه اختلال وضعیت یکی از غدد مترشه بدن میداند که وظیفه خاص آن رساندن انرژی و فوه سعی و فعالیت بدماگ است. این غده بعلی از کار می افتد و قوه لازمه بدماگ نمیرسد و تبیجه آن تبیی و اهمالی است که در برخی افراد دیده میشود. همانکونه که تب، تورم، تیفوئید وسل که از بیماریهای جسم است احتیاج بهداوا دارد امراض دماغی و فکری نیز باید بظرفی خاص و متناسب مداوا شود. طبیعی که با آثار سروکار دارد و بقطع ماده مرض توجهی نمیکند نمیتواند امیدوار برفع مرض باشد اگر از این طرز مداوا تبیجهای هم مترتب گردد آنی و موقتی است ماده بحال خود باقی مانده و دیر یا زود مجدد آ تویید فساد میکند.

تبیهات و مجازات‌هایی که احیاناً برای گرفتاران بیماریهای روحی و دماغی مقرر بود همین حال را داشت. فشار و احیار مسکن است از انجام و اجرای عملیات و خلافکاریهای که مولود انحرافات دماغی است موقعتاً جلو گیری کند ولی یک فکر منحرف یک روح بیمار، یک دماغ ناسالم هر موقع دست یابد آناری از خود بروزیه هد با تنبیه و مجازات بجلو گیری از بیماریهای دماغی کوشیدن، با فشار و احیار و تنبیه و ملامت باصلاح حال بیماران ناتوان برداختن نه ما را در مسخرت خود موفق میکند نه گرفتاران ناتوان را ازدست این بیماریها میبراند و نه اجتماع را از آن‌یک زیانکاریهایی که معمول این بیماریها است مصون نگه میدارد. کسانی که با این

وسائل بجلو گیری ازبروز آثار مپردازند فراموش میکند اگر جلوی این سیل بینان کن را در یک نقطه مسدودسازند از نقطه دیگر سر بردمایاورد و این باز جلو گیری از آن مشکل نیست . چه بسا آتفاق می افتد که در چنین موارد مبنای بیچاره گرفتار حمله های عصبانی شده و بکلی از حدود اعتدال روحی و فکری خارج می گردد . کمی تأمل کنیم . آیا قوت و کمال عقل ، خفت و تقصان فکر ، توانائی و ضعف قوای روحی ، همه معلول و نتیجه قطعی یک سلسله علل طبیعی و فطری است ؟ آیا در اینجا نیز چنانکه برخی معتقدند قوایین ثابت و تغییر نایابین طبیعت با قوت و شدت خود جریان دارد ؟ آیا اساس و بینان وجود ما را چنان ساخته اند که از هر گونه تغییر و تحولی مصون است ؟ برای پیدا کردن جواب این شواآلات محتاج دقتهای بیشتری هستیم . روان شناسان نیز با دو نظر مخالف باینموضوع مینکرند ؛ ولی با وجود این همه در یک نکته توافق فکری دارند . ممکن است موجودی تحت تأثیر برخی علل طبیعی که فهم ما از کشف غواص آن عاجز است یا تحت تأثیر قانون و راثت فطرتاً دارای کجی ها و انحرافاتی باشد . ممکن است در قدرت و جیلت وی ماده از بدی و زیانکاری وجود داشته باشد ولی گفایت نشو و نمای این ریشه زیانکاری بسته باستعداد محیط است .

کاه تأثیر محیط خوب و تربیت مناسب در روح و اخلاق فردی بقدرتی است که میتواند سربوشی بر روی این استعدادهای منفی گذاشته ازبروز و ظهور آن جلو گیری کند . شاید چنانکه برخی معتقدند اصل بد با لطف و مدارانیکو نگردد و تربیت نتواند ریشه ذمایم و قبایح را از بین و بن بر کند . با وجود این باید مرابت نمود که این استعدادهای منفی این ریشه بدی و زیانکاری ، این ماده فساد و شرارت در محیطی که مستعدنشو و نمای آن باشد واقع نگردد . فردی بالقوه ممکن است دارای انحرافاتی باشد و بالفعل از بروز و ظهور آن جلو گیری شود .

اند کی غفلت ممکن است باعث بروز و ظهور آن گردد . نوع این غفلتهای ممکن است مختلف باشد ولی نتیجه همه آنها یکی است . سوق یک فرد بسوی بدی

و سیاهکاری، وقتی مشامده میکنیم فلان آدم در اثر بیش آمدی روحش معروض بخaran گردیده و نکانی شدید بر فکر و مفتش وارد آمده و بسوی قبایع و ذمایم کرایده ناگزینیم قبول کنیم در باطن وجود او استعدادی برای بدی و زبانکاری وجود داشته و در اثر تصادفی ناگهانی این توده متراکم منفجر شده و از اتفاقهای آن تباہکاریها پیدید آمده است. این است خلاصه اتفکار و آراء بدینانی که بهم خوبی بد در طبیعتی که نشست: نرود تا بروز مرگ ازدست، معتقدند.

گفتیم ضعف و نقص روحی و انحراف فکری ممکن است بالقوه در طفلي وجود داشته باشد ولی باستعانت محبط خوب و تربیت مناسب اثری از این استعداد مشهود نگردد.

برای اینکه بتوانیم بعلل وجهات اصلی و روحی وقوع جرائم و جنایات واقع گردیم باید در سوابق زندگانی مجرمین دقیق شویم، عواملی را که در روح آنها تأثیر نموده و آنها را از راه صواب منحرف ساخته بشناسیم، این عوامل را مورد دقت و مطالعه قرار دهیم و کیفیت تأثیر آنها را در اشخاص دیگر معلوم داریم و این کار نیز عجلة از روانشناسی ساخته نیست.

عوامل مؤثر در زندگانی ما بقدرتی مختلف، دقیق و در عین حال بقدرتی مبهم و پیچیده است که ما به بجهویله نهیتوانیم آنگونه که باید آنها را بشناسیم، با وجود این از مجموع آنها و این کلی میتوانیم استخراج کنیم و آنها را باقتضاء شخصیت اخلاقی و روحی اشخاص مختلف در مورد آنها مقیاسی قرار دهیم.

او گوست ای گهورن عالم روان شناس اطربی شی در کتاب « جوان خبره رأی » در این مورد چنین میگوید: «ممکن است در مورد انحرافات روحی برجسته قوانین کلی مشترک در نظر بگیریم ولی باید بدانیم عوامل موثره در انحرافات روحی و دماغی بقدرتی مختلف و متنوع است که تعداد مجموع آنها بشماره همه انسانها میرسد ». در جای دیگر کتاب عوامل مزبور را بین نحو خلاصه میکند:

« از علل مردی و مشخصی که با ساختمان دماغی هر فرد تناسب دارد

که بگذریم به برخی علل و جهات کلی میرسیم که از آنجله مسائل و حوادث ذیل را باید مطمح نظر قرار دهیم :

۱ - حوادث ناگهانی بنیان وجود برخی اشخاص را طوری ساخته اند که نمیتوانند در مقابل حوادث غیرمنتظر و ناگهانی مقاومت ورزند. اعصاب آنها سست و روح و قلب آنها علیل و ناتوان است. یک خبر ناگهانی ممکن است نائین صاعقه را در آنها نموده و انتظام سلسله و اعصاب آنها را مختل سازد و آنها را باحرافات فکری مبتلا کند.

۲ - دلبستگی و محبت - دلبستگی و محبت فوق العاده ای که گاهی با محرومیت موافق میگردد همین خاصیت و تأثیر را دارد. طفلی که در آغاز دوران صباوت نسبت به پدر، مادر، برادر، یا یکی از اقوام خود انس و الفت فوق العاده دارد یعنی از سایر اطفال در هر رض این خطر است. نمیخواهم بگویم طفل نیازمند علاقه و محبت نسبت با فرد خانواده نیست. عشق و محبت خانوادگی را نیختن شرط و وسیله تکامل حیات اجتماعی میداند و این نظر کاملاً صحیح است ولی در عین حال نباید از سرحد اعتدال خارج گردد. در چنین موارد باید مراقب طفل بود و زندگانی او را در جریانی باید سوق داد که هر قدر بطرف تکامل میرود و بدوران بالوغ نزدیک میشود یک سلسله علائق خارجی دروی پدیدگردد و تنها باین وسیله است که احساسات شخصی تعدیل میگردد و از احراف مصون میماند.

۳ - هوسهای شاعرانه - در مواردی که انسان عشق و امید خویشتن را از دنیای واقعی و عملی بر گرفته و بدنیای آمیخته با شعر و خیال و عالمی که از عشقها و هوسهای نامحدود شاعر آنها ساخته شده ممطوف میدارد و عمری در این دنیا غافل از جریان سیل مهیب زندگانی بسر میبرد و ناگهان بخود آمده و متوجه میشود که بین تصویرات و امیال و آرزوهای او و حقایق زندگانی گردانی عمیق حائل است گاه چنان تکانی سلسله اعصاب وی وارد میگردد که منجر باختلال فکر میشود اینگونه اشخاص پیوسته با خیالات واوهام دو رو دراز سروکار دارند و دنیا و زندگانی

دنیارا با دیدهای دیگر می بینند، پوسته جز آرزوهای قلبی تو جهی ندارند و سپس متوجه میگردند که اطراف آنها امبال، هوسها، فعالیتها احیاناً حسدها و خودخواهیها نامحدود از هر سوی فرا گرفته و از طرفی چون با او هام شاعرانه سروکارداشته و بدینجهت از خصیصه ثبات و پایداری محروم مانده و آقدر قدرت اراده ندارد که در مقابل مشکلات زندگانی مقاومت ورزد بدینجهت یاس و نامیدی طوری بر ارکان وجود آنها مسلط میگردد که مقدمات اختلال دماغی آنها شروع میشود.

۴- مرض و ناخوشی شدید گاهی ممکن است سبب اختلال گردد. اطباء بهتر میتوانند تعیین کنند که درجه تاثیر این امراض در سلسله عصبی چیست و چگونه انتظام آنرا مختل میسازد.

اینها هستند يك سلسله از مسائل کلی که تولید اختلال فکری میکنند.

### الفبارا بازها بیاموزید

الفباء یعنی کلید بهشت، کلید بهشت را در اختیار آنها بگذارید، همینقدر بس است، دیگر کاری نداشته باشید. کسیکه کلید بهشت را بدست دارد مبنواند وارد آنشود، شما کاری غیر از این ندارید که طبقات اجتماع را روشن کنید روشنی بوسیله نور داشن انجام میگیرد علم یعنی روشنی، این نور انکن قوی را تا عمق ظلمات اجتماعی نقوی دهد.

تاریکیها را روشن کنید و زوابایی تاریک را در معرض این اشعه حیات بخش قرار دهید، کسیکه تعلیم یافت گرد رذائل نمیگردد، شجاع میشود، فکور میشود، صریح اللهجه میشود. شجاعت و نفکر و صراحة لهجه اساس قضیات است، بس شما آنها را تعلیم بدهید، همینقدر کافیست.

از آثار جرجی زیدان

### راه را بازها نشان بدهید

الفباء را آنها بیاموزید، آنها را نورانی کنید چشمان را باز کنید، راه را بازها نشان بدهید و بگذارید پیش سوند.

ویکتور هوگو